

מי שולט בהכל? (גרסה מקוצרת)
מאמר של דוקטור איהליאקלה היו לן

ניתן לפטור בעיה אפילו בלי לדעת מה בכלל קורה! נכונות מוחלטת ושמחה עוטפות אותי כשאני מבין את זה. פתרון בעיות זה חלק מקיומנו. בדיוק בעניין זה נוגעת השיטה של זהות עצמית של "אני" דרך ה'אופונופנו. בשביל לפטור את המצב חייבים לענות לשתי שאלות מרכזיות: מי אני? מי מנהל את הכל? הבנה של הטבע של היקום מתחילה ממילים של סוקרטס: "דע את עצמך".

אז מי הוא ששולט בכל דבר? רוב האנשים, כולל מדענים, תופסים את העולם בצורה הפיסית שלו. ניקח לדוגמה, מחקרים מתמשכים של דנ"א שבעזרתם הם מנסים לזהות את הסיבות וטיפול למחלות לב, סרטן וסכרת.

חוק של סיבה ותוצאה: מודל פיזי

סיבה	תוצאה
נזק לדנ"א	מחלות לב, סרטן, סכרת
בעיות נראות לעין	בעיות פיזיות וסביבתיות

שכל ותודעה מאמינים שהם פוטרם את הבעיות ושולטים בעתיד וגם בזה שאנחנו חווים בהווה. בספר " אילוזיה של משתמש: נגיע למהותה של תודעה" העיתונאי המדעי טור נורטראנדרס, מביא תמונה שונה של המודעות, המבוססת על מחקרים המוכיחים שההחלטות מתקבלות עוד לפני שהחלק המודע של החשיבה מקבל אותן, והתודעה שמאמינה לכך, סבורה שהיא המחליטה. במחקר הוכח שהשכל מודע רק ל 15 עד 20 חלקיקי מידע בשנייה, מתוך 11 מיליונים שנמצאים מעבר ליכולת התפיסה שלו!

אם השכל או התודעה אינם המחליטים, אז מי המחליט?

הזיכרונות שחוזרים על עצמם שוב ושוב הם שמכתיבים את ההתנסויות של התת מודע. התת מודע בעקיפין רוכש ניסיון על ידי חיקוי על זיכרונות שמנגנים שוב ושוב. הוא מתנהג, רואה, מרגיש ומחליט בדיוק כמו שזכרונות משדרים. מחקרים מדעיים מראים כי הם (הזיכרונות) מכתיבים את מה שבן אדם חווה ברגע הזה.

חוק של סיבה ותוצאה: זהות עצמית דרך ה'אופונופנו

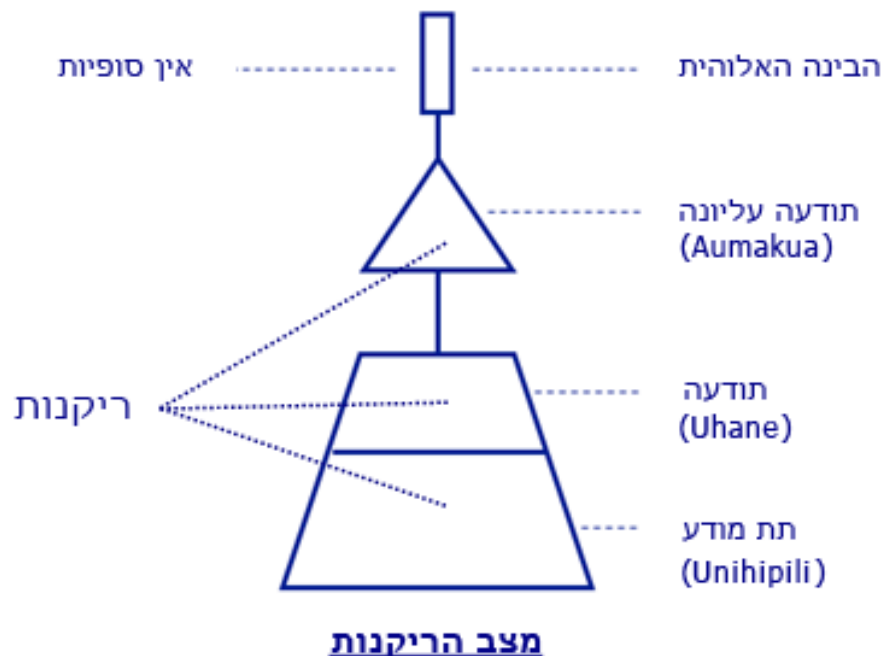
סיבה	תוצאה
זיכרונות משוחזרים בתת מודע	מחלות לב, סכרת, סרטן
זיכרונות משוחזרים בתת מודע	רמה פיזית גוף
זיכרונות משוחזרים בתת מודע	רמה פיזית עולם

גוף והעולם נמצאים בתת המודע כיצירת זיכרונות משוחזרים ורק לעתים נדירות כהשראה. התת מודע והתודעה הם חלקים של הנשמה. הם אינם יוצרים את הרעיונות, מחשבות, את הרגשות שלהם ופעולות. כפי שצויין לעיל, הם "חיים את חייהם" בעקיפין,

דרך זיכרונות משוחזרים ורגעים של השראה. חשוב להבין שהנשמה אינה יוצרת חוויה שלה. היא רואה את מה שרואים זכרונות, מרגישה מה שמרגישים זכרונות, מתנהגת איך שזכרונות מתנהגים ומחליטה כמו שזכרונות מחליטים. לעתים רחוקות נשמה רואה, מרגישה, מתנהגת ומחליטה על ידי השראה! קריטית בפתרון הבעיות היא ההבנה שהגוף והעולם הם לא בעיות בפני עצמם, אבל ההשלכות של זכרונות, משוחזרים בתת מודע! אז מי מנהל את הכל?

ריקנות היא יסוד של הכרה עצמית של "אני", בינה, חלל. היא המצב המקורי לפני שהבינה האלוהית שולחת השראה לתת מודע.

מצב הריקנות

תרשים 1. מצב הריקנות. מבנה "אני" שלר.

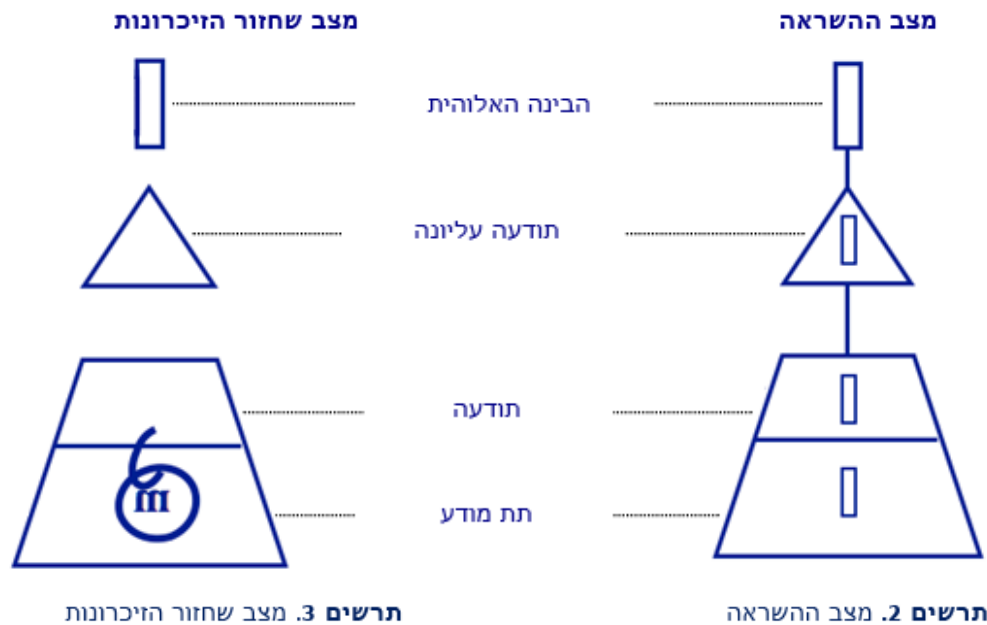
זיכרונות משוחזרים ממלאים את הריקנות וחוסמים את זרימת ההשראה. בשביל לשחרר את הריקנות (את עצמך) מהזיכרונות ולהחזיר את המצב המקורי של עצמי כמו שברא אותנו אלוהים, הבינה האלוהית צריכה להמיר ולבטל את הזיכרונות בעזרת ההתמרה.

קיום הוא מתנה מהבינה האלוהית. מתנה הזאת ניתנה לנשמה למטרה בלעדית בניה מחדש של זהותה (אני) דרך טיהור בעיות. זהות עצמית דרך ה'אופונופונו זה גירסה מעודכנת של תהליך ההווי העתיק של פתרון בעיות, חרטה, סליחה והתמרה.

ה'אופונופונו כרוך בהשתתפות המלאה של כל אחד מארבע מבני המשפחה: בינה אלוהית, תודעה עליונה, תודעה ותת מודע, שעובדים ביחד כיחידה אחת. לכל אחד מארבע בני המשפחה יש תפקיד ייחודי ומשימה בפתרון הבעיות, שמייצרים הזכרונות משוחזרים בתת מודע.

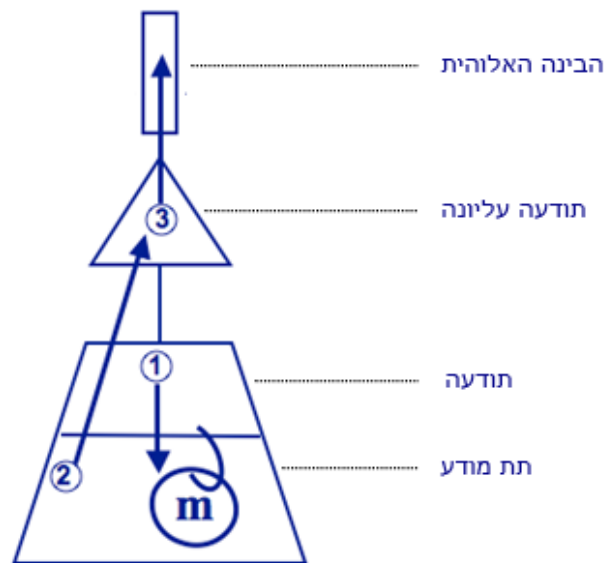
אצל תודעה עליונה אין זיכרונות. היא לא תלויה בזיכרונות משוחזרים בתת מודע. היא תמיד נמצאת בהרמוניה עם הבינה האלוהית. אבל אם הבינה האלוהית זזה אז גם תודעה עליונה.

"אני" שלנו מתנהל על ידי השראה ועל ידי הזיכרון. רק אחד מהם, זיכרון או השראה יכול לשלוט בתת מודע. נשמה של "אני" שלנו משרתת רק את בוס אחד: את זיכרון "קוץ" של ורד או את השראה שהיא הורד.

ריקנות זה בסיס כללי, איזון לכל האישיות (כל ה"אני"), גם חיים וגם דוממים. זה בסיס נצחי, בלתי ניתן להריסה של היקום, נראה ובלתי נראה. זיכרונות משוחזרים מזיזים בסיס כללי של "אני" שלנו ומרחיקים את נשמה ממצב הטבעי שלה, ממצב הריקנות ואין סופיות. על אף העובדה שזיכרונות דוחקים את הריקנות הם לא יכולים להרוס אותה. איך אפשר להרוס את הריקנות? תודעה יכולה ליזום את התהליך ה'אופונופנו' בשביל לשחרר את הזיכרונות או יכולה לערב את הזיכרונות באשמה וחשיבה מיותרת.

פתרון הבעיה

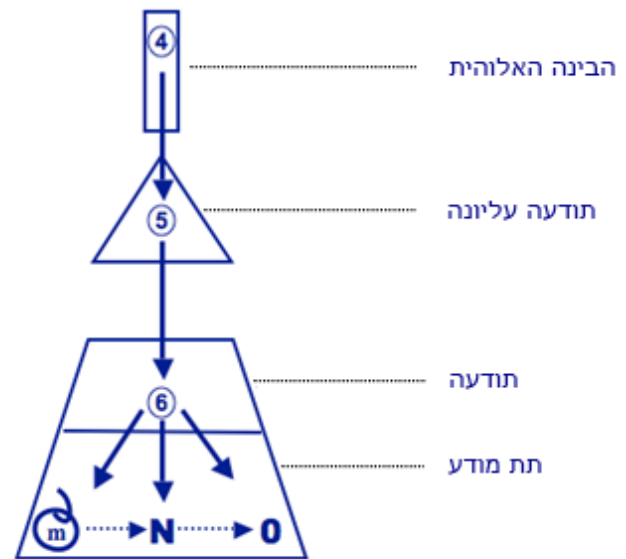
חרטה ומחילה

תרשים 4. זהות עצמית דרך ה'אופונופנו' (פתרון בעיה) חרטה ומחילה.

תודעה מתחילה את התהליך ה'אופונופוני' בשביל למצוא פתרון לבעיה. היא מביאה עתירה לבינה אלוהית בשביל להמיר זכרונות לריקנות (מצב מקורי של "אני"). תודעה מכירה בכך שבעיה נמצאת בשחזור זיכרונות בתת מודע שלו וגם לוקחת אחריות מלאה עבור זיכרונות אלה. עתירה מועברת ישר מתודעה לתת מודע ומתחילה בעדינות ובזהירות להכין את הזיכרונות להמרה ולהסרה. אחרי זה עתירה להתמרה עוברת מתת מודע לתודעה עליונה.

תודעה עליונה שוקלת את העתירה ובמידת הצורך מתקנת. היא נמצאת בהרמוניה תמידית עם בינה הלוהית ויש לה אפשרות לשקול מחדש ולתקן את העתירה. אחר כך עתירה נשלחת לבינה אלוהית לשיקול סופי.

פתרון הבעיה

התמרה על ידי בינה האלוהית

תרשים 5. זהות עצמית דרך ה'אופונופוני' (פתרון בעיה) התמרת הזיכרונות על ידי בינה האלוהית.

אחרי שתודעה עליונה עברה על הבקשה היא שולחת אותה למעלה לבינה אלוהית. היא מחזירה אנרגיה נקיה למטה לתודעה עליונה ואחר כך לתודעה. אחרי זה היא עוברת לתת מודע. אנרגיה נקיה מנטרלת את אותם הזיכרונות שאליהם היה מדובר בעתירה. בסופו של דבר אנרגיה מנטרלת נשלחת לאחסון כדי ליצור ריקנות.

חשיבה ומשחק אשמה (תרשים 3) הם זיכרונות משוחזרים. נשמה יכולה להיות בהשראת הבינה האלוהית ולא לדעת מה קורה בפועל. דרישה יחידה להשראה, ליצירתיות האלוהית, להיות עצמנו, כמו שברא אותנו אלוהים. דרוש טיהור מתמשך של זיכרונות כדי להכיר את האישיות של בן אדם, "אני" שלו, את מהותו. זיכרונות הם מלווים תמידיים של תת מודע. הם אף פעם לא נחים ולא עוזבים את התת מודע. הם כל הזמן עובדים בתת מודע. זיכרונות אף פעם לא עוצרים את תהליך השחזור הרציף! בשביל לשים קץ סופי לשחזור זיכרונות שוב ושוב יש לטהר אותם פעם אחת ולתמיד.

מתרת החיים היא להיות עצמנו בצורה כמו שאלוהים ברא אותנו בצלם ובדמותו להיות ריקנות ואין סופיות. כל אירועי החיים הם ביטוי לזיכרונות משוחזרים או לרגעים של השראה. דיכאון, חשיבה מיותרת, אשמה, עוני, שנאה, טינה וצער הם "... גניחות אבלות" כמו ששקספיר ציין באחת מסונטות שלו. לתודעה יש רק ברירה אחת: היא יכולה או להתחיל בתהליך טיהור רציף או לאפשר לזיכרונות באופן עקבי לשחזר את הבעיות.

תודעה כחלק נפרד של "אני" לא מבין ומתעלם ממתנה היקרה ביותר של הבינה העליונה: האישיות שלה, ה"אני"

שלה. מסיבה זו היא מתעלמת מבעיות ומשורשן (שחזור בעיות מהעבר) וכתוצאה מכך פותרת את הבעיות לא יעיל מכיוון שמסתמכת על העולם הפיזי. הנשמה "המסכנה" נשארת בצער רציף ומיותר, במצב של סבל במשך כל קיומה וזה כל כך עצוב. תודעה צריכה לקבל מתנה זאת "להיות עצמה" ולהיות ללא זיכרונות שמשחזרים את הבעיות.

"אני", אישיות לא ניתנה להריסה ונצחית כמו בוראו, הבינה העליונה. כתוצאה מאי תשומת לב ל"אני" שלנו אנו רואים מציאות כוזבת: עוני בלתי נלאה חסר טעם, מחלות, מלחמות, מוות דור אחרי דור. העולם הפיזי סביבנו הוא ביטוי לזיכרונות ורגעים של השראה שמקורם בנשמה של ה"אני" שלנו. שינוי מצב בתוך עצמנו יוביל לשינוי מצב בעולם הפיזי.

מי שולט בהכל? ... ההשראה או זיכרונות שמשחזרים בלי סוף? בחירה רק בידיה של תודעה.

הנה ארבעה תהליכי פתרון בעיות של "זהות עצמית דרך ה'אופונופנו'", אשר ניתן להשתמש בהם כדי לשחזר "אני" שלנו דרך מחיקת זיכרונות שמשחזרים בעיות בתת מודע:

"אני אוהב אותך". כשנשמה נתקלה בבעיות שזיכרונות שחזרו, ניתן לשנן זיכרונות במוח או בקול חרישי: "אני אוהב אותכם, הזיכרונות היקרים. אני מודה לכם על ההזדמנות לשחרר אותכם ואותי". "אני אוהב אותך", ניתן לחזור למילים האלה שוב ושוב. זיכרונות אף פעם לא יוצאים לחופשה או מתפטרים עד שלא משחררים אותם. אפשר להשתמש ב"אני אוהב אותכם" גם אם לא מודעים לבעיה. ניתן ליישם טכניקה זאת לפני יציאה לכל פעילות כמו להתקשר או לענות לשיחה או לפני כניסה לאוטו בשביל לנסוע לכל מקום.

"תודה". במילה הזאת אפשר להשתמש ביחד עם "אני אוהב אותך" או במקומו. כמו "אני אוהב אותך" ניתן לחזור ל"תודה" במוח שוב ושוב.

מי שמש כחולים. הדרך המושלמת לפתרון בעיות היא שתיה מרובה ובמיוחד אם זה מי שמש כחולים. ניתן לקחת בקבוק זכוכית כחול עם פקק אל מתכתי, לשפוך מי ברז, להניח את הבקבוק הזה תחת השמש או תחת מנורת ליבון (מנורה לא ניאון) לפחות לשעה אחת. לאחר שהמים יקבלו את קרינת השמש ניתן להשתמש בהם בכמה דרכים. לשתות. לבשל אוכל. לשטוף את הגוף אחרי מקלחת. פירות וירקות אוהבים להיות שטופים במי שמש כחולים! בדיוק כמו "אני אוהב אותך" ו"תודה" מי שמש כחולים מוחקים זיכרונות שמשחזרים בעיות בתת מודע אז ניתן לשתות כוס אחרי כוס.

תותים ואוכמניות: פירות יער אלו מוחקים זיכרונות. ניתן לאכול אותם טריים או מיובשים. הם יכולים לשמש בהרכב של ריבות, ג'לי ואפילו אם הם בסירופ לגלידה.

אני מאחל לך שלום מעבר להבנה
שלום לך
דוקטור איהליאקלה היו לך